

ПОТОЧЕ

Издадено от
Абрамовъ
Вестник Задеца

15 Декември
1927 г.

Цена 3 лв.

Одобрение от Министерството на Народното просвещение съ заповед № 5305 от 22 декември 1927 год.

Редакция и администрация: Книгоиздателство Ив. Кономодовски, София, ул. П. Самуилъ, 50.

НАЙ ДОБРИЯТЬ ПОДАРЪКЪ

НАБЛИЖДАВАТЬ Нова година и Коледа. Всъщо отъ васъ, драги деца, очаква да ми подаришь по нѣщичко за празниците. И наистина, много отъ васъ получавашь. Едно — топка, второ — желъзничка, трето — колца, а четвърто — нѣкакъ хубава книжка, съ много и цветни картички. Кое дете най-много ще спечели? Кое съ право ще каже, че е получило най-хубавия подаръкъ?

Вие не можете да ми отговорите правилно на този въпросъ. И затова азъ ви отговаря: „Спечелило е последното дете, което е получило хубавата книжка“.

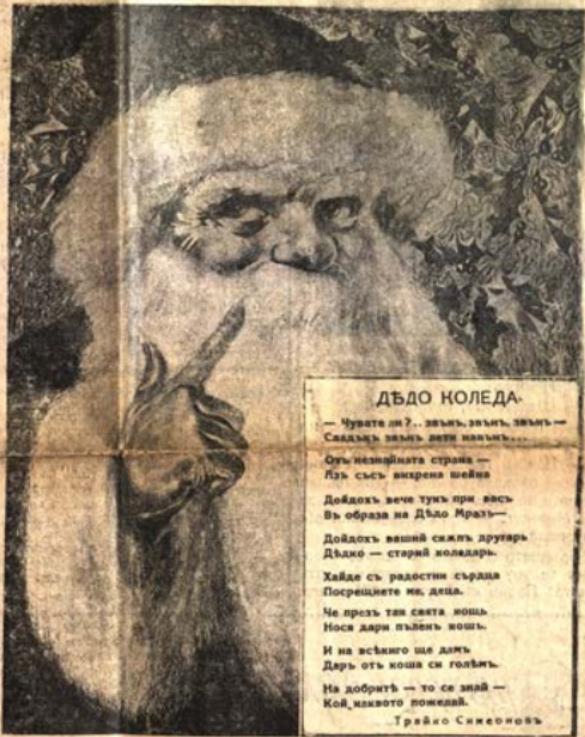
Най-хубавиятъ подаръкъ е книжката, защото тя е като единъ живъ човѣкъ, като единъ добъръ приятель, който може да биде винаги стъпъ и ви разговаря. Този подаръкъ ще ви биде полезенъ през цялъ Вашъ животъ. Никога зло нѣма да ви причини. Ще ви радва, весели, поучава, съветва.

Колкото книжката е добра, толкова пътъ вие я отбѣгвате и прошличате другъ подаръкъ предъ нея. Затова и книгата у настъ малко се купува и чете. А пътъ да знаете, колко много трудъ е употребъенъ за написването и напечатването на една книжка и въ замѣнъ на това, авторътъ ѝ получава търде малко, почти никакво възнаграждение.

Ето защо, драги деца, трѣбва да подкрепите детската книга. Обикновете я и карайте родителите си да ви подавратъ книги вместо гречки.

Сега е вече зима. Наближава и годишната коледна ваканция. Навънъ е студено и покрито съ снѣгъ. Не може да играете като през дѣтството. Стоите въ клещи — при печката. Сега книжката, която е горе на полицата, ви дава здѣшъ да я снемете и разгърнете. Тя ще ви заледи въ залечени непознати страни, където сега е още топло и тамошниятъ деца се кълпятъ въ рѣката. Ще ви разкаже чудни приказки за невидени и не-увидани нѣща, хубави разказчета изъ живота на вашите другари, чети. Ще ви разсѣе и развесели. И вие ще разберете колко добъръ и скъпъ приятель стои при васъ. Приятелъ, който е отворилъ сърцето ви за доброто и ви е посочилъ само хубавото.

Никола Никитовъ

ДѢДО КОЛЕДА-

— Чувате ли... зълъ, зълъ, зълъ —
Сладък зълъ дете наядъ —

Оти незнаниата страна —
Надъ съмъ широка шейна

Дойдохъ вече тукъ при възъ
Въ образа на Дѣло Ирзъ —

Дойдохъ ваши симъ другаръ
Дѣло — старий коладаръ.

Хайде съ радостни сърдца
Посрещнете ме, деца.

Не презъ такъ свята ношъ
Носи дари пълни ноши.

И на всички ще дамъ
Даръ отъ коша си голъбъ.

На добригъ — то се знайдъ —
Кой, никога помеждъ.

Трайно Синеконовъ

КОЛЕДАРСКА ПЪСЕНЬ

Мела мома
Равне дворе,
Та измѣла
Златно перо,
Златно перо
Пауново.
Накити го
Залъ ухото,
За отиде
Въ винти слонъ,?)
Да си види
Млада Бога
Да му носи

Тънко даре —
Свилина риза,
Извезана,
Изпъстрена
Съ рой звездички
Ло пологъ,
Съ ясенъ месецъ
На гърдитъ.

Стани кине,
Господине,
Пъсень пѣвъ,
Бога молимъ —
Да е и къща
Здрава, пълна
Съ златно жито
И съсъ вънда

Н. Моневъ

) Слонъ, заслонъ, зимна кошера.

